

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvenjši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za te dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četiristo petdeset pet-krat 6 kr. če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štampilj za 30 kr. — Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši "Hotel Evropa". — Opravištevno, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. administrativne reči, je v "Narodni tiskarni" v Tavčarjevi hiši.

Naši kandidatje so:

I. V kmetiskih občinah:

1. V okrajih Celje, Vranksko, Gornjigrad, Laško, Šoštanj z voliščem Celje; Brežice, Kozje, Sevnica z voliščem Brežice;
2. Ptuj, Ormuž, sv. Lenard z voliščem Ptuj; Rogatec, Šmarje z voliščem Rogatec; Ljutomer, Gornja Radgona z voliščem Ljutomer;
3. Maribor, Slovenska Bistrica z voliščem Maribor; Konjice z voliščem Konjice; Slovenji Gradec, Marenberg z voliščem Slovenji Gradec;
4. Postojna, Bistrica, Senožče, Vipava z voliščem Postojna; Planina, Lož, Idrija z voliščem Planina;
5. Novomesto z voliščem Novomesto; Krško, Kostanjevica z voliščem Krško; Črnomelj, Metlika z voliščem Črnomelj;
6. Gorica, Kanal, Ajdovščina z voliščem Gorica; Tolmin, Cerklje z voliščem Cerklje; Bovec z voliščem Bovec; Sežana, Komen z voliščem Sežana;
7. V tržaški okolici:

g. dr. Josip Vošnjak,
deželni poslanec.

g. dr. Jakob Ploj.

g. Janko Pajk,
bivši profesor.

g. dr. Jakob Razlag,
deželni poslanec.

g. Viljem Pfeifer,
veliki posestnik.

g. dr. Lavrič,
deželni poslanec.

g. Ivan Nabergoj,
deželni poslanec.

II. V mestih in trgih:

8. Celje, Žavec, Vitanje, Vojnik, Laško z voliščem Celje; Mozirje, Gornjigrad, Ljubno, Vranksko z voliščem Mozirje; Rogatec, Šmarje z voliščem Rogatec; Brežice, Sevnica, Kozje z voliščem Brežice; Konjice z voliščem Konjice; Šoštanj z voliščem Šoštanj;
9. Postojna, Idrija, Vrhnika, Lož, Radovljica, Tržič, Kamnik, Kranj, Loka;
10. Novomesto, Višnja gora, Krško, Kostanjevica, Črnomelj, Metlika, Kočevje in Ribnica;

g. dr. Anton Prus.

g. dr. Valentin Zarnik.

g. dr. Žiga Bučar.

Slovenski centralni volilni odbor v Ljubljani.

V Ljubljani 11. okt.

Tu v Ljubljani imamo neko katoliško-politično društvo. Dasi so udje temu društvu le neki ljubljanski duhovni, dalje ena pest politično neveselih filistrov, kateri notri zabijajo samo, ker menijo da je za njihovo rodelstvo, obrt ali trgovino dobro, če se seznanijo s tem in onim, a zunaj društva se sami smejejo harlekinadam, ki se tam govoré, — vendar si to društvo veliko prisvoja, namreč ono bi rado uzurpiralo vodstvo vse slovenske politike. Za to je to društvo pribežališče dr. Coste, ker tu more „prvi“ biti, tu more diktirati, baš, ker so udje taki, da sami o politiki malo razumejo, torej radi Costi priklimavajo, če le prej poklečeplozi, poškapuliri in hinavsko v nebesa poščili, kar nikoli ne opusti. Organ temu društvu je najboljši „Danica“, a zdaj si snujejo baje še nov list. Mi smo sodbe in obsodbe tega društva dozda večidel ignorirali, in se tudi v kasneje ne mislimo baš odveč pečati z njim. Ali zadnje zborovanje te originalne družbe in arogantnost čudnih patronov, ki tu po Costovem taktu politične kozlovske skoče delajo, je vendar prezanimivo, da bi ga v svojem dnevnem listu vsaj ne zabilježili.

Kakor namreč iz nepopolnega poročila v „Danici“ vidimo, vstal je, med širitelje

germanizacije, „Deutschmeistre“ zapisani naš „vodja“, klečeplaz dr. Costa in grmel (ali bolje: sikal) najprej na liberalne Slovence, potem pa posebno še na tri narodne kandidate, namreč na dr. Razlaga, prof. Pajka, kandidata za mariborsko okolico in dr. Bučarja, kandidata za dolensko mesto. Vse tri bi klečeplaz rad odpravil, ker nemajo zanj dovolj cerkvenega programa.

Kar se tiče Razlaga, pravi Costa z drugimi besedami, da tako dolgo Razlag ne sme kandidirati v Ljubljani, dokler tacega programa ne izda, kakoršen je njemu in kuharicam ter mežnarjem katoliškega društva všeč. Če je to res, potem dr. Razlag gotovo ne bo ljubljanski kandidat. A nasproti pa moremo tudi mi klečeplozu zagotoviti, da kandidat, ki bi ga to katoliško društvo postavilo, nikdar Ljubljanec zastopal ne bo. Omika 19. stoletja ima tudi v Ljubljani in tudi v narodni stranki toliko privržencev, da je vsako vodstvo, ki bi ga sililo tako društvo, kakor je to takozvano „katoliško“ v Ljubljani, nemogoče, iluzorno. To Costa tako dobro ve, kot mi, kajti da neumen nij, to vemo vsi. Ali kljub temu gre razdrage in še večje razdore delati v tej za slovensko stvar že tako žalostno stoječi Ljubljani. Zakaj? Čisto naravno. On dela v naši slovenski stranki na Nemce, on je naš Konrad

Walenrod, v germanskem štiftu vpisan mojster. Za to dela za nemškega Schafferja, s tem, da ostri ono skrajnost, ki je v mestih sploh najbolj nemogoča. To dela njegova nemška kri, slovensko posokrvjena. In res vidimo, da vlada ta teden veliko veselje med nemškutarji in Schafferjevci, odkar so izvedeli, da je Costa v nedeljo proti Razlagu govoril in napovedal, da nam bode njegovo kuharično in trejalsko društvo kandidata stavilo!

V tem shodu se je Costa srdil tudi nad tobožnim Razlagovim izrekom: „moj program je moje življenje in delovanje“, kateri izrek je popolnem korekten, če ga je dr. Razlag izgovoril ali ne. Da ga Costa odbija, to je tudi čisto naravno. Za njega, za Costo pač res nij življenje program, kajti ne vprašajte nas o Costovem življenju. Javno je že vse bil ali delal se: Veliko-Nemec in Slovenec, ateist in klečeplazni molitvar, nemški burš in prososijar, Humboldt-kravatár in škapulirje-nosec — v privatnem pa, o joj! to ne spada v novine. Tak človek pač res ne more reči, če v katoliškem društvu veliko besedo vodi: moje življenje je moj program. Tukaj je pač resnično: „quod licet Jovi non licet bovi“, kar Razlag sme, klečeplaz ne more. —

Brez primere nesramneji, predrzneji je

pa, da gre Costa ravno v tem hipu, ko se volilna borba bije, slovenska kandidata Pajka in dr. Bučarja, ter njihov program ometati. Oba ta dva moža sta znana rodoljuba slovenska, za oba so pripravljeni Slovenci obeh barv glasovati, in ker kandidirata v najnevarnejših krajih, kjer je velik strah da ne zmaga nemška tatarska, torej protislovenska stranka, — pač se ne moremo prečuditi nestidnosti in predrznosti tega nemškega pri-skoka Coste, da prihaja tu dlako cepit in s tem agitirat naravnost za Seidla in Hotschevarja!

Če vse to vkup vzamemo in prej konstatiranega ne pozabimo, moramo temu dr. Costi zaklicati: Quousque tandem Catilina abutere patientia nostra! Kako dolgo boš še sistematično vodil našo slovensko stvar v propast!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 11. oktobra.

Češki konservativni veliko-posestniki izjavljajo, da se volitev v državni zbor ne bodo udeležili. — Pravijo, da zato ne, ker jo ustavoverni „chabrus“ pri zadnjih volitvah toliko deželno-tabelskih posestev nakupil si, in ker so tudi vitezna posestva okolo Egera med volilce vpisana, kar se zdi konservativnemu odboru protizakonito.

Na **Dunaj** pride baje 17. t. m. pruski cesar Vilhelm.

Na **Koroškem** so pri volitvah volilnih mož ustavoverci tudi v nemških okrajih propali.

Dalmatinski federalisti izjavljajo v svojem zaderskem glasilu, da se bodo njihovi poslanci udeležili dunajskega državnega zbora, ter pogubljajo nadaljevanje pasivne politike.

Vnanje države.

Srbski „Vidov dan“ prinaša člank o bosnijskih kristijanah. Iz odgovora Radjidaš zastopnikom inostranih oblastij list sklepa, da visoka porta ne misli kristijanov na balkanskem polotoku zadovoljiti, da jim dalje evropejske velevlasti ne misle pomagati, in da jim dakle nič drugega ne ostaje, nego da si sami pomagajo. „Vidov dan“ jim stavlja pred oči zgodovino oproščenja Nizozemskega, ter jih k aktivni politiki opominja.

Francoski „Soir“, nekdanj Thiersov organ, zdaj pa brezbarven list, hoče vedeti, da bode Thiers pri začetku seje predlagal,

naj se narodna skupščina razpusti. — Thiersov manifest je naredil tak utis, da večina listov Thiersa zaznamuje kot onega moža, ki edino more republiko rešiti.

Španski republikanski general Moriones je pregnal karlistične bande iz Navare in Alave, ki so bile med Cirangui in Mamfero v trdnj poziciji. Karlistov je palo več kakor sto, ranjenih jih je bilo petsto, ujetih tudi veliko. Republikancev je palo devetnajst, ranjenih je sto petdeset. Vse se veseli tega velikega vspeha, samo Karlisti so vsi pobiti. Sploh se Karlistom tako slabo godi, da se je karlistovski odbor v Londonu, ki ima vest o zmagah Karlistov po svetu trostiti, že nehal legati, ker vidi, da se več ne more.

Vlada je za izvažanje v inostransko naredila izvožni col 5 procentov, za izvažanje v španske kolonije 2 procenta, in za izvažanje iz kake španske luke v tujo 1 procent.

Na **Švicarskem** v Genevi je imelo nad 800 liberalnih katoličanov shod, ki je izročil eno prazno župniško mesto patru Hijacintu. Potem se je volil farni cerkveni svet.

Saski kralj Ivan še zdaj nij popolno zdrav, in mu ne bo mogoče, seje stanov odpreti. Zato bo imel kraljevič pri odporu prestolni govor.

Dopisi.

Iz Črnomlja 8. okt. [Izv. dop.]

Bogatin, kakor je krški Hočevnar, od nemčurske strani nam priporočani kandidat za državni zbor, zna res povsod vodo na svoj mlin obračati. On ima vsake vrste ljudij za svoj posel, najmenj pa za to, za kar so poklicani. Reči moram, da njegovih delavcev v dacarstvu mnogo poznam, ali bogme ne enega, kateri bi kaj prida razumel ali možki bil, razen pri številkah, za katere so že učenci iz ljudskih šol sposobni. — Zdaj pošilja svoje dacerje okolo, da bi zanj agitirali. Njegov revident Urbančič iz Novega mesta na pr. se ne da nikoli okolo svojih podložnih videti, kakor ob času volitev. — Predno so se volitve za deželni zbor zadnjikrat vršile, je bil po celem Dolenjskem svetu videti. Nagovarjal je krčmarje, kateri so volilci bili, da naj Hočevnarja volijo, in obljubil tudi in po svojih obljubiti dal, da bodo krčmarji brez daca vino točili. Zastonj pa je vse bilo, verjelo se nij tacim obljubam. — Ta človek je bil 6. t. m. tudi tukaj pri nas. Spoznal sem, da za nič drugega nego kot Hočevnarjev misijonar in agitator. To sem sprevidel iz njegovega govorjenja. Med

druzim je Urbančič izrekel: Hočevnar naj se voli; on je bogat, on zna torej za se, za deželo in za revne kaj storiti, pri njem jih veliko kruha dobi!

Ali zagotoviti morem te ljudi, ljudstva za Hočevnarja ne bodo dobili. Drugi le naj volijo Hočevnarja, kateri so kruhoborci. Mi vemo, da je Hočevnar toliko, kot moj črevelj, nič se ne ozirajoč na svojo mošnjo. Če bi za ljudstvo kot bogatin kaj storiti hotel, lahko brez poslanstva, a on neče. Za poslanca mu pa manjka vsega, namreč glave in pameti. Narod ga ne bo volil in smeja je res vredno, da nemčurji, kateri se za kapital in intelegencijo štejejo, boljšega nemajo. Ljudstvo naj pa zopet prihodnje pove, kaj da hoče, namreč dobro vlado in organe za ljudstvo, ne pa protiljudstvu. Veteranjakov in zatiralcev ljudstvo ne rabi. — Ker pri nas nij nič opravil, šel je Hočevnarjev hlapec Urbančič v Metliko. Jaz sem mu pa za slovo priporočal, naj bo on Slovenec in domoljuben, pa nič drugega, ker narod za samo mošnjo nič ne da, ampak le na znanje in domače poštenje, in je le dobro za ljudi, ako pаметen in izveden človek kaj ima. — Ali je Urbančič kaj v Metliki opravil, to bomo izvedeli.

Iz savinske doline 9. oktobra

[Izv. dopis.] V občini Velikapišeča je bila 9. oktobra volitev 6 volilnih mož. Voljeni so bili: Poniklanski in gališki župnik, g. Urlaub in g. Matoh, Janez Boh, poniklanski mežnar, Il. Kotnik, duhovenski tovarš, Florijan Lednik, kmet iz žavske fars in Martin Flis, predsednik krajn. š. sveta v Galiciji. Kakor je iz imen razvidno, je to neusmiljeno uboga volitev, zakaj, sme se samo na enega, pa še na tistega malo misliti, da voli napredno. In kako se je tako volilo? — Poniklanski župnik je prignal blizu 20 kmetov soboj, katere je prav dobro v cerkvi, pa tudi zvonaj všolal in podučil. Ako on tudi s takim uspehom sveto vero uči, kakor volitve, ne bo nijeden njegovih faranov gorečega pekla okušal. Iz Galicije so bili pri začetku volitve razen predstojnika samo učitelj in 4 kmetje navzoči. Od poniklanskih ljudi nij nijeden galiških volilcev glasov dobil, kot sami ne navzoči župnik, g. Matoh. Poniklani so Poniklane, Galičani Galičane volili. Ko je že volitev končana bila, je še prišlo 8 Galiča-

Listek.

Nedeljska pisma.

XVIII.

Človek mora filozof biti. Nij treba, da bi se ravno lovil v Hegel-jevih rebusih, ali da bi Cartesija in Spinozza molil, — dāndenes je lahko vsak filozof brez prave filozofije. Jaz imam prijatelja, ki pravi, da je pri četrtrem vrčku pive še platonikar, pri petem bi lahko Pitagorejā oponašal — a pri šestem je Demokritov učenec. Čul sem one dni, da je tudi ljubljanski mladonemški kandidat gospod doktor Schaffer take vrste filosof, samo s Platonom se mu nij možno sprijazniti. Pravijo, da je hodil dolgo časa po Dunaji in družih taci in enacih krajih.

Naš ljubi klečeplaz tudi nij veliko boljši od imenovanega svojega nemškega brata, a to nas nekoliko tolaži, da je obesil rudeč škapulir na vrat, in se udal roženkranske filozofiji.

Nij dolgo tega, kar sem govoril z nekim hudomušnim kaplanom o „mladosloven-cih“. Dotični „gospod“ je bil strašno razburjen in razbuden na nje, in dejal po svoji bogoslovski omiki, da so vsi „osli“. Jaz sem jel z vsem svojim filozofičnim duhom premišljevat ta izrek in prišel sem do sledečega mnenja: „Če so to osli, so menda tudi drugi ravno tako osli, in celi svet je le oslovski hlev. Se ve, da nekaj teh oslov je še „mladih“, in ti so posebno muhasti in živi, ter breajo na strani. Drugi so pa „stari“, in to so koščene suhe kljuse, in nič več za uprežno rabo.“

Jaz ne vem, kam bi bil še zašel s to „oslovsko“ filozofijo, ko bi se ne bil pri „starih“ spomnil zopet našega dragega klečep-laza in prekatoliških ljubljanskih kuharic — ena čreda in en črednik. Kadar bo prejel ta „črednik“ za svoje zasluge kakov „orden“, Napoleonov ali Gregorjev, vsled katerega bi ga zmerjali: „vitez“, tedaj bo tudi vedel svoj dotični grb okusno in znamenito izde-

lati; kaj ne, na enej strani: gnojne vile, na drugej pa: škapulir. Svetega Izidorja risajo s cepcem v roci, kaj bi ne klečep-laza z vilami. —

Gospica moja! Vi ne marate filozofije. Vsaj se še živo spominjam, ko sva sedela skupaj v ovej hladnej dolini pod gričem, s katerega gleda bela cerkev tako prijazno tja v daljni, nizki svet; pod nama je šumljal potok, in po sivih vrbah, ki obraščajo breg, so se preletavali zlatokluni kosi; zadnjikrat sva tamkaj vkup sedela, roke v rokah, in jaz sem Vam tiho govoril o najinem slovesu; tedaj se me je polotila nenadoma neka filozofična — rekel bi — budalost, in jel sem Vam naslikovati, kaj je ljubezen, kakova je moja, sedaj jasna — cvetoča — in kakov bo vaš sad. A Vi ste mi dejali, da ne marate taci filozofični premišljevanj, da Vam je dovolj vedeti, da Vas ljubim, in da gledate v prihodnjest z ravno tako jasnim, veselim očesom, kakor v sedanjest.

A jaz nijsem mogel pustiti slabe svoje

nov, kateri so bili od Poniklanov pri hišnih durih prestreženi, in so jih tako zmotili in zmedli. Zraven tega si je še poniklanski župnik, g. Urlaub, dovolil, kmetom migati, šepetati, in napovedovati njemu ljube in drage, zakaj videl je, da prvi štirje Galičani niti enega duhovnega volili niso, in to ga je nekaj v zadrego spravilo. Pri pozneje prišlih je šlo slabo in padec je bil, pa še bo znabiti vstajenje. Pri tej volitvi je še samo poniklanske kuharice in mežnarice manjkalo in bila bi dva sveta, nezmotljiva kvarteta. Pritožili smo se proti tem nerednostim in mislimo, da bomo še enkrat volili.

Iz Istre 9. okt. [Izv. dopis.] Besni kočijaž starega „Omnibusa“ v Ljubljani je pretečeni mesec večkrat lažljivo navajal, da se je g. dr. Vošnjak Istranom za kandidata v državni zbor ponujal. Da je bilo to grda, umazana laž, nad katero je imel posebno radost kaplanski sluga, dokaže in „Naša Sloga“ pove v broji 18., od 16. sept. t. l.: „Iz zapadne Istre (?) piše nekdo ljubljanskim Novicam, da se je g. dr. Vošnjak ponujal „Našej Slogi“ za kandidata v Istri. Ta vest je povsem neresnična (torej lažljiva). — Isto sem zarad tega zabilježil, ker oni obrekovalni, psovni list nij še oporekel in preklical grde laži, a „Slov. Narod“ tudi nij omenjal in opomnil „Omnibusa“ na dolžnost. (Dotični list „Sloge“ nam menda nij došel, ali pa smo ono vest spregledali. Sicer pa smo tako precej v našem listu povedali, da je ono laž. Ur.)

Te dni je bilo pri tukajšnji okr. sodnji obravnavanje, katero kaže žalostni stan učiteljev v materialnem obziru in malomarnost političnih uradov, poboljšati to stanje v isti zadevi. — Skoro bodo dve leti pretekli od kar ima učitelj od ricmanjske srenje 231 gl. udobiti. Od tačas se je na vse mogoče kraje in urade napisal, naj bi mu izterjali oni krvavo zaslužen znesek; a vse brez vspeha. Prisiljen je bil po odvetniku tožiti srenjo Ricmanje. Sodnija je dovolila štiri mesece odloga srenji, da plača učitelja. Vrh toliške muke, katere prestaje učitelj, more se za svoje borne krajcarje tožariti, in svoj denar zraven trositi; to je postavno delo naših zanikarnih uradov.

navade, in bog zna, kolikokrat sem se uže pregrešil zoper vašo izrečeno željo; — navada železna srājca.

Dokler je sijalo to zlato solnce, in je vetrič po polji majal pisane glavice njeznih rožic, — tedaj sem bil tudi jaz vedno vselega srca, in radostno in brez strasti sem gledal od daleč borno in ostudno počenjanje teh in onih, ter kazal Vam, gospica moja, pravo podobo naših narodnih in nenarodnih burkežev. Klečeplaz je stiskal pesti za meno, naš „oča“ je pobiral kamenje, — Luka Jaran pa je pridigoval in molil, in žugal s budičem in peklenskim ognjem. Jaz se jih nijsem zbal, gospica, vsaj sem služil Vam, in vedel sem, da ste mi Vi hvaležni, — in „očetovo“ kamenje me nij zadelo, in Jaranov pekel me nij pogoltnil.

Ahčin je svoje dolge prste sklepal in odklepal tako grozovito, da sta se še stavec in korektor tresla in motila v svojem delu, in mi je urednik cele stavke brisal. Tako sta dejala enkrat, da je fajmošter Tavčar

Iz Peterburga 7. okt. [Izvirni dop.] Z veseljem sem v zadnjič zapazil, da se „Slovenski Narod“ čedalje bolj pogosto v ruskih novinah citira. „Golos“ na primer, eden največjih in najrazširnejših ruskih časopisov, je v dveh slučajih citiral sodbe čeških listov in med jugoslovanskimi tudi „Slov. Narod“. Celo Vaše belgradske ali zagrebške dopise si „privošči“.

Denes sem čital v „S. Peterburgskih Vedomostjah“, da je sinod ali cerkveni zbor odobril predlog, naj se proda del dragih kamenov, ki se nahajajo v zakladnici arhijerejskega (to je po naše: nadškofijskega) poslopja, da se dobodo potrebna sredstva za vzdrževanje šol v Jekaterinoslavskeje eparhiji. Tukajšnji juvelirji so cenili te kamene na 12.000 rubljev. — Kdaj se je o našej katoliškeje duhovščini kaj podobnega slišalo? o našej duhovščini, ki vernemu ljudstvu in celo ubogim šolarčkom kontribucije nalaga, da jo po nepotrebnem v Rim pošilja! Pa se ve da! — Ruska pravoslavna duhovščina nema srca samo za vero, ampak tudi za narod, omiko in napredek. Naši nekateri pa — nemajo srca niti za vero niti za narod (za omiko pa že celo ne), temuč samo za svojo klerikalno politiko. Oni hočejo gospodariti, in kakor država v državi zopet tako mogočni postati, kakor so bili za čase hudobnega krvoločnega Arbuez-a. Vera jim je samo sredstvo, katero za svoje namere zlorabijo, ter pri vsakej priliki kriče, da je „vera v nevarnosti“ — kadar se namreč boje, da bi se vernemu ljudstvu oči ne odprle. Omike in napredka se bolj boje, kakor hudič svetega olja; zavoljo tega je pater Klinkovström pridigoval, „da je napredek hudičeva iznajdba“, i zavoljo tega neki naši klerikalci z nesramnim cinizmom poudarjajo „da šol treba nij“. Popolnem naravno: samo neomikan, surov in neveden narod se da od farjev za nos voditi, i jim služi kakor slepa vojska v borbi s pošteniaki, ki imajo kaj srca za srečo, napredek in svobodo svojega naroda. — Če bi le naš narod enkrat zapadel, da je bog v nebesih, a ne v Rimu!

O smrti slavnega ruskega naravoslovca in potovalca Fedčenka „S. Peterburgskija Vedomosti“ i „Moskovskija Vedomosti“ pri-
našajo le-te podrobnosti: 13. sept. zvečer se

„rabarbaro“ prodajal, funt po pet grošev; pa to nij res — prodajal jo je drug fajmošter, katerega urednik obraja, in dražja je bila — funt po sedem grošev.

Sapienti sat! Tožno, pusto vreme je, — kako naj bo človek vesel? Torej oprostitite gospica moja, ako Vam rečem, da je moje denašnje pismo zadnje v tej vrsti! Morda me nikdar več ne bo, morda pridem zopet kmalu, in potem se bova razgovarjala o teh in onih, — naj si za sedaj malo spočijejo. Kmalu bo padel sneg — in potem bo vse tiho in mirno po širokem svetu — le v mojem srci ne, vsaj taisto bije brez miru le za Vas — blaga moja gospica!

H koncu pa naj tebe še omenim ljubček moj, sveti Klečeplaz, le moli in rasti v svetosti in milosti, in vodi jih za nos, kaplane in kuharice, ki te spoznavajo, — in čakaj mirnega in vselega srca tistega dneva, ki ti bo prinesel zaslužen in zaželeni „orden“. S taboj se bo tedaj tiho veselil

Baptista.

je bil Fedčenko pripeljal v Chamouny, i je ostal v gostilnici „Hôtel des Alpes“. Drugo jutro na vse zgodaj se z dvema vodnikoma odpravi proti „Col du Géant-u“, da bi opazoval spreminjavo snega v led (les nevés), i primerjal formacije Šturowskega sneznika v Hokandu s formacijami Col du Géant-a i Montblanc-a. Vreme je bilo zjutraj izvrstno, ali uže popoldne se je vžil dež, ki je trpel do drugega jutra, ter se nazadnje spremenil v metež. Fedčenka so uže moči zapuščale, tako da nij mogel več navkreber; do prvega pristrešja je bilo pa še precej visoko. Sklenili so tedaj, vrniti se v Montauvert. Vodnika pripovedujeta, da sta popolnem oslabelega potovalca morala nekaj časa nositi; na zadnje sta pa sama od mraza i lakote tako onemogla, da sta morala Fedčenka zapustiti. On sam je to zahteval. Hiti-ta tedaj v Montauvert po živež i toplo obleko za obležalega, i čez kake 2 ali 3 ure res sluge Montauverske gostilnice prineso hrano in toplo odejalo, ali najdejo potovalca uže mertvega. Po mnenji ženevskega korešpondenta „Moskovskih Véd.“ vodnika nijsta storila svoje dolžnosti: prvič bi bil moral eden ostati pri onemoglem, i drugič, bi bila vodnika morala vediti, koliko živeža da je treba seboj vzeti. Pa to sta bila neki dva čisto neizvedena kmeta, katere je bil Fedčenko najel po priporočbi v Chamouny stanujočega naravoslovca Venance Payot-a. Fedčenko ki je posebno glasovit zavoljo svojega potovanja po Hokandu, je zapustil mlado ženo i otroka 8 mesecev starega.

Domače stvari.

— (O ljubljanskem škofu Vidmarji) in njegovem pustošenji škofijskih gozdov smo bili izpregovorili nekoliko besedi. Vsi naši klerikalni listi so čez nas pali in škofa branili. V štev. 233 je posvetil naš dopisnik, kdo ima prav in dunajska „Presse“ od petka na oskrbnikov dementi (kakor je videti podučena po možu, ki mnogo vidi) tako-le odgovarja: Čudno je, da se istina, da se je posekalo 20.000 dreves, tako malomarno pozablja. Računimo drevesa po 2 gl. eno k drugemu, in videli bomo, da je škofovsko oskrbnništvo vzelo 40.000 gld. za-nje Gozd se ne da v nočni tihoti izsekati, drevesa ne padajo tiho in brez šumenja, les ne gre potihoma iz dežele. Nek frančiškan iz Nazareta je šel iz same ozkovednosti k škofovemu kanclerju v Ljubljano, ter ga je opozoril na opustošenje gornjegradskih gozdov. Ta dobri pater je mislil, da se to godi iz oskrbnikove samovoljnosti. — Da se je 20.000 dreves podrla, je istina. Mi imenujemo le ime Hočevnar. Prav zaznamujoča je karikatura, ki po Ljubljani kurzira: Vidmar s pečo na glavi in kuhovnico v roki, njegova sestra Urška pa z infulo in palico, pregledujoča in lasajoča bogoslovce. St. 223. „Slov. Naroda“ govori o vsegamogočni škofici Urški. V nedeljo 6. oktobra je bila v Žužemberku firma, in veliko duhovnov se je zbralo. Namestu, da bi se posvetovali o učenji veronauka, so se pogovarjali o politiki, in o tem, koga bi postavili za kandidata mesto Tomšiča, ki je zbolel. V pondeljek zvečer dobi v Ljubljano nek duhoven, Strbenec, ki že pol leta v pokoji živi, telegram, ki ga pozivlje, naj pod Bleiweisovim protektoratom sprejme kandida-

turo v Trebnjem. Štrbenec je od leta 1863 duhovnik, in bil je, predno je zbolel, kooperator pri sv. Jakopu v Ljubljani in nekaj časa predsednik kat. pol. društva. Taka je delavnost Vidmarjevih duhovnov. (Glejte, glejte, kako in po katerem potu se interesantnost izve, kako se kandidati rode in postavljajo. Ur.) Da bi to gnilo stanje ne nehalo, zato je romal krški škof Viery na Dunaj. Pa saj ima tam dosta posla: prvič ima biti pokrovitelj Vidmarjeve gozdne tatvine (**Waldfrevel**) v gornjem Gradu, drugič pa mora skrbeti, da ne pride v Ljubljano energičen škof, in dalje, da se neredno stanje v krške škofiji ne obelodani. Kdor hoče to stanje poznati, ta beri Schöpf-ove „die kirchlichen Zustände Oesterreichs, Innsbruck 1869“. Tihotapeu Viery-u se je že marsikaj posrečilo. Da-li se mu tudi posreči, gnjile rane ljubljanske škofije dalje zakrivati, to dvomimo.

— (Iz Notranjskega) se nam piše: Volitve volilnih mož za občine Prem, Smerje, Čelje, Janežovo brdo, Ratečevo brdo in Kilovče so se vršile 8. okt. ob 4ih popoldne pri mostu pod Premom pod milim nebom pri prijetnem vremenu. Vsaka občina je volila enega volilnega moža. Eden izvoljenih je odločen naprednjak, eden klerikalec, ostali štirje ne čitajo časnikov; pri njih bo agitacija odločila, a mislim, da bodo glasovali za dr. Razlaga.

— (V Žireh) pri Idriji izvoljeni so za volilne može 2 kaplana, 1 fajmošter in 4 drugi klerikalni može.

— (Iz Dutovelj) na Goriškem se nam piše: V tukajšnji občini se je vršila volitev volilnih mož dne 9 okt. Bila sta 2 odločno narodno-svobodomiselna moža izmed 61 volilcev voljena, eden s 30 glasovi in drugi z 31 glasovi. Drugi, kateri so volili klerikalno stranko, so padli. V čast in veselje, da so premagali „Sočani“ se je z domačimi možnarji streljalo.

— (Iz Cirknega na Primorskem) se nam piše: Pri današnji volitvi volilnih mož zmagala je narodna stranka s 33 glasovi proti 28. Boj je bil strašen, agitacija na obeh straneh velikanska. Klerikalni stranki je bil na čelu gosp. dekan s vsimi svojimi podložnimi. Izvoljenih je vseh dvanajst mož liberalno-narodne stranke. Tako je tudi v županiji Šebreljski in Št. Viškogorski nasprotna stranka popolnem propala. Goriški „junak“ Tonkli se je na cerkljanski okraj največ zanašal, a ostal je popolnem na cedilu — ni enega glasu ne bode dobil v cellem okraju. Slava volilcem!

— (Iz Pazina) v Istri se nam poroča, da se gode pri volitvah volilnih mož strahovite nezakovitosti.

— (Ulom). Pri posestniku Janezu Hofbauerji na Sladki gori, v celjskem okraju, je te dni nekdo ulomil in 187 gold. ukradel.

— (Požar). Pogorelo je pri Simonu Ingratu v Šmarjem, v celjskem okraju, in mu je ogenj vse poslopje upepelil. Ogenj je vstal zaradi posestnikove neprevidnosti.

— (Stekel pes). Od Vranskega nam pišejo: Te dni je bilo mnogo psov od enega steklega psa, kateri se je iz spodnje savinske doline k nam priklatil, ugrizenih. Mi pričakujemo, da bodo gosposke skrbele za to, da se odstranijo sumljivi psi.

— (Samomor.) Iz Vranskega se nam piše: V bližnji graščini v Podgradu se je ustrelila že dalje časa na duhu bolna, mnogospoštovana baronovka Frančiška Wittenbachova, rojena baronesa Izdenci-Monostor, žena velikega posestnika in c. kr. komornika, barona von Wittenbach.

Telegram „Slovenskemu Narodu“.

Iz Laškega trga se nam telegrafira 11. okt.: Danes pri volitvi občine sv. Krištof in Marijini gradec je 15 volilnih mož za dr. Vošnjaka bilo voljenih.

Poslano.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov.

Revalesscière du Barry v Londonu.

Nobena bolezen ne more izvrstnej Revalesscière du Barry zoperstaviti se in odstrani taista brez leka in brez stroškov vse bolezni v želodeci, v živcih, v prsih, na pljučah, jetrah, žlezah, na sliznici, v dušnjaku, v mehurji in na ledvicah, tuberkole, sušico, naduho, kašelj, nepraviljivost, zapor, drisko, nespečnost, slabost, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavico, naval krvi, šumenje v ušesih, medlico in bljevanje tudi ob času noččnosti, skalno silo, otožnost, sušenje, revmatizem, protin, bledico. — Izpisek iz 75.000 spričeval o ozdravljenjih, ki so vsem lekom zopredstavljala se:

Spričevalo št. 57.942.

Gleinaeh, 14. julija 1873.

Vašej Revalesscière imam razen Bogu v mojih strašnih boleznih v želodeci in čutnicah življenje zahvaliti.

Janez Godec,

provizor fare Gleinaeh,

pošta Pod goro pri Celovci.

Spričevalo št. 62.914.

Weskau, 14. septembra 1868.

Ker sem dolga leta za kronično bolezen zlate žile, na jetrah in zapor vsakovrstne zdravniške pomoči brez uspeha rabil, sem pribežal v svoji obupnosti k Vašej Revalesscière. Ne morem se ljubemu Bogu in Vam dovolj zahvaliti za dragi dar narave, kateri je za-me velika dobrota bil.

Frane Steinman.

Tečnejši kot meso, prihrani Revalesscière pri odraščanih in pri otrocih 50krat svojo ceno za zdravlila.

V plehatih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold., — Revalesscière-Biscuiten v pušicah 2 gold. 50 kr. in 4 gold. 50 kr. — Revalesscière-Chocolatée v prahu in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold.

— Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Mahr, v Gradci bratje Oberanzmeyer, v Innsbruku Diechtl & Frank, v Celovci P. Birnbacher, v Loni Ludvig Müller, v Mariboru F. Koletnik & M. Morič, v Meranu J. B. Stockhausen, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarnah in specerijskih trgovcih; tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštah nakaznicah ali povzetjih.

Deželno gledališče v Ljubljani.

V ponedeljek 13. oktobra 1873.

Graščak in oskrbnik.

Igra v 4 dejanjih, poljski spisal J. Kraševski, poslovenil Josip Noll.

O s o b e.

Grof Zavolski — — — — — gospod Kocelj.
Amalija, njegova hči — — — — — gđe. Podkrajškova.
Albert Čarnkovski, njen zaročenec — — — — — gospod Schmidt.

Jarnejec Jačenko, grofov oskrbnik — — — — — gospod J. Noll.
Boleslav Jačenko, njegov sin — — — — — gospod P. Kajzel.
Prokop, vaščan — — — — — g. S. Paternoster.

Lenica, njegova hči — — — — — gđe. Jamnikova.
Ivan, dvorni kozak — — — — — gospod Gorence.
Matej, kmet — — — — — gospod Sturm.

Vaščani. — Godi se v gradu grofa Zavolskega na Poljskem.

Opomenica.

Konkurzi: Za okrajno cenilno komisijo Krško, Litijo in Kamnik mesto gozdnega cenilnega referenta, 4 gl. na dan in mesečno priklado, do 25. oktobra pri deželni komisiji za zemljišni davek v Ljubljani. — V Brežicah mesto notarja, do 15. novembra, pri notarijski zbornici v Celji.

Ekskutivne dražbe. 13. oktobra: Juvancičovo, v Litiji. — 14. oktobra: Hudelovo, 273 gl.

v Črnomlju. — Šebatovo, 1430 gl. in Vajcarjevo, 4275 gl. v Šmarji na Štaj. — 15. oktobra: Novakovo premakljivo blago, 66 gl. 60 kr., v Ljubljani. — Rožičevo, 202 gl. v Črnomlju. — 16. oktobra: Globočnikova posestva po 2300, 5800 in 384 gl., v Trzinu. — Medvedovo, 2792 gl. v Zatičini. — Žurgavo, 375 gl. v Loži.

Evropa.

9. oktobra.

Evropa: Gospa Rosenberg iz Reke.

Pri Elefantu: Woschnitius iz Mokronoga. — Rogner iz Širbake. — Boverini iz Piarongo. — Hofinger iz Širbana. — Rostock iz Gradca. — Matchetti, dr. Marhetti iz Vicenze. — Hatky iz Bistrice. — pl. Tettnar s hčerjo iz Trsta. — Fišer iz Čakavca. — Br. Tauffner iz Višnjegore. — Berenger iz Dunaja. — Diasmus iz Kranja.

Pri Malici: Barac iz Senja. — Dr. Fragiocomo iz Pirano. — Verderber iz Kočevja. — Thanlow iz Norvega. — Mayer iz Dunaja. — Jachfon iz Zaleburga. — Loy s sinom iz Kočevja.

Pri Zamorcu: Dr. Herman iz Maribora. — Šantel z gospo iz Gradca. — Čertvesnik iz Gornjega grada.

Tržne cene

v Ljubljani 11. oktobra t. l.

Pšenica 7 gl. 20 kr.; — rež 5 gl. 20 kr.; — ječmen 3 gl. 80 kr.; — oves 2 gl. — kr.; — ajda 3 gl. 80 kr.; — prosó 3 gl. 70 kr.; — kuruza 4 gl. 40 kr.; — krompir 1 gl. 90 kr.; — fižol 6 gl. 10 kr.; — masla funt — gl. 52 kr.; — mast — gl. 38 kr.; — špeh frišen — gl. 35 kr.; — špeh povojen — gl. 42 kr.; — jajce po 2¹/₂ kr.; — mleka bokal 10 kr.; — govedine funt 26 kr.; — teletine funt 32 kr.; — svinjsko meso, funt 30 kr.; — sena cent — gl. 90 kr.; — slame cent — gl. 75 kr.; — drva trda 7 gl. 50 kr.; — mehka 5 gl. 30 kr.

Dunajska borza 11. oktobra

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	68 gld.	15	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	72	75	"
1860 drž. posojilo	101	"	"
Akcije narodne banke	954	"	"
Kreditne akcije	216	"	"
London	112	75	"
Napol.	9	5 ¹ / ₂	"
C. k. cekini	—	"	"
Srebro	107	75	"

Zobni zdravnik, docent dr. Tanzer

iz Gradca

bode 15. oktobra t. l. v Ljubljano prišel in skozi tri tedne svojo zobozdravno in zobotehnično prakso tam izvrševal, kakor navadno v „Hôtel Elefant“, I. nadstropje, sobne števil. 20 in 21 in bode vsak dan od 8. ure zjutraj do 5. ure zvečer ordiniral. (269—1)

Služba podučitelja

oziroma učiteljice je na trirazrednej slovensko-nemškejši šoli v **Rajhenburgu** razpisana.

Plača je 300 gld., 60 gld. osobne priklade in prosto stanovanje.

Obložene molbe naj se do 28. oktobra t. l. pri krajnem šolskem svetu v **Rajhenburgu** vložijo. (267—2)

Okrajni šolski svet v Sevnici dne 7. okt. 1873.

Spremena stanovanja.

Advokatura pisarna

dr. Alfonz Moše-ta

je zdaj na dunajski cesti v Grumnikovi hiši števil. 79 v I. nadstropji. (264—2)